

[Kjær.]

bejde. Ja, ret beset er derved egentlig Forskellen imellem vor og Ministerens Stilling nogenlunde klart angivet. Den højtærede Minister og hans Partifæller vil give Understøttelsen, hvis der ikke kan anvises Arbejde; vi ønsker, at der ikke skal gives Understøttelse, naar der er Arbejde, og vi har den Opfattelse, at der ikke sker noget ved, at de unge Mennesker, der her er Tale om, gaar ud og søger at skaffe sig dette Arbejde.

Saa siger den højtærede Minister angaaende Spørgsmaalet om Kommunehjælpen, at han mener, at der har været en forsvaerlig Administration. Det vilde have virket mere beroligende paa mig, hvis den højtærede Minister havde sagt, at der var en ensartet Administration i Kommunerne, for det er Spørgsmaalet om Uensartetheden, jeg har fremdraget.

At Kommunehjælpen var steget, saaledes som jeg havde fremstillet det, fra Aaret 1932—33 til 1935—36, benægtede den højtærede Minister ikke Rigtigheden af, men naaar den højtærede Minister skal argumentere derimod, gør han det ved at tage andre Aar end dem, jeg har nævnt, og han fremhæver saa, at i disse Aar har den ekstraordinære Hjælp været større, nemlig i 1930—31 set i Forhold til 1935—36.

Under sin Omtale af Spørgsmaalet om Indtræden af Fattighjælps Virkning i de forskellige Kommuner, hævder Ministeren, at man maa se hen til, at i de Kommuner, hvor man har udbetalt smaa Beløb som Kommunehjælp med Virkning, har man haft meget store Fattighjælpsbeløb. Jeg har ogsaa set dette Forhold, men jeg er fuldkommen klar over, at man ikke kan sammenligne Kommunehjælp med Fattighjælps Virkning og egentlig Fattighjælp. Det er vist rigtigt, at i de nævnte Kommuner er den sidste større end i mange andre Kommuner, men det hænger sikkert sammen med, at de Folk, som skal have denne Hjælp, fortrinnsvis findes i disse Kommuner.

Ordføreren for Forslagsstillerne for de paa Dagsordenen under c) og d) opførte Lovforslag (Edvard Sørensen): Jeg vil gerne allerførst gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den saakaldte Tølløsesag og det Ændringsforslag, vi i den Anledning har stillet i de Forslag, vi har forelagt her. Jeg forstod Socialministeren saaledes, at det, som Socialministeren lægger Vægt paa, og det, som den Afgørelse, der er truffet, gaar ud paa, er at styrke de Forhold, der var Bag-

grunden for det Spørgsmaal, man rejste fra Sogneraadforeningens Side med Hensyn til de nævnte Arbejdsstridigheder. Jeg forstaaer ikke, hvordan Socialministeren kan henvise til Ændringerne i § 17 samtidig med at offentliggøre, hvad der staaer i Skrivelsen til Sogneraadforeningen, idet Socialministeren i denne Skrivelse siger, at det omhandlede Problem vil komme til Behandling, og det, der for Sogneraadforeningen i denne Sag var Problemet, var: hvordan sikrer man Kommunen som Forsorgsorgan under en Arbejdsstrid? Ved de Ændringer, der er sket siden, er der ikke sket nogen Sikring for Kommunerne her, og det vil sige, at det maa være Socialministerens Opfattelse, at man ogsaa fortsat kan føre Arbejdskonflikt i Kommunerne for Skatteydernes Penge. Det er det, der er Følgen af den Udvikling i Sagen, som er sket til i Dag.

Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen for Tilslutningen til de Forslag, vi har forelagt, men jeg maa sige, jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlems Ængstelse for det ene Forslags Vedkommende, nemlig Forslaget om ændrede Regler for Statsrefusion. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke fandt dette paatrængende nødvendigt, og han kom her ind paa helt andre Problemer, som ikke kan opstilles i Forbindelse med et Forslag som dette, ind paa, at det, man manglede ude omkring, var Skatteevne, og det var ogsaa større Indtjeningssevne. Og det er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i, men jeg tror ikke, det kan nytte at gøre, som det ærede Medlem gjorde her, at sætte Biografloven sammen med Forslaget her. Jeg tror, det vil være rigtigst, at vi løser disse Spørgsmaal hvert for sig, da de jo ikke har saa forfærdelig meget med hinanden at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Nøhr udtalte, at vi havde jo en Takst i Forvejen; der var fastsat en Takst i et Cirkulære, saa det var ikke noget nyt, at Venstre her foreslog Aldersrentetaksten; den Takst, man havde fastsat i Cirkulæret, var Invaliderentetaksten. Ja, det er rigtigst, at den er fastsat, men den er efter min Opfattelse meget uheldig, og jeg mener endogsaa, den ikke er i Overensstemmelse med Loven, idet der staaer i Loven, at en ikke-forsikret ikke maa faa mere end en forsikret. Det er jo yderst sjældent Tilfældet, at man har to Invaliderentenydere, der er gift med hinanden, men for at komme op paa højere Takster siger dette Cirkulære, at man kan regne med Invaliderentetaksten, naar det drejer sig om Kommunehjælp til arbejdsledige. Det er